

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Nulli injuriam fieri, si ad mortalem vitam reuocatur; cùm id ei prodesse possit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

dormiuit. Pari modo Marcellum S. Fortunati Episcopi Tudertini precibus à morte suscitatum memorat D. Gregorius, ingemuissè & dixisse: *O quid fecisti? ô quid fecisti?* Neque aliter ad vitam re-

S.Greg. l. 1.
dial. c.2.
S.Greg. Tu-
ron. lib. 7.
Franc.

ductus ingemuit S. Saluius Episcopus, vt copiosè refert Gregorius Turonensis. Eiuscmodi exempla extant complura, è quibus constat, Deum amantibus mortem vitæ fuisse gratiorem; idque nontantum, quia, per mortem, hac vitæ molestia liberatis, ad pacem ac quietem via est, qui esset amor concupiscentiæ; sed præcipue, quia corpus, quod corruptitur, aggrauat animam, vt nō ita possit cœlestia cogitare, sed ad corporis necessitates & concupiscentias deprimatur; in cœlo autem his vinculis libera Deum purè & continuò potest amare; qui est amicitiæ amor. Ob quem etiam, si necesse est, sancti parati sunt, diutiùs inter homines, propter ho-

Possidon. in mines iuuandos, vitam trahere. Vnde, teste Possidonio, laudare vita S. Au- solebat S. Augustinus sententiam S. Ambrosij è vita discessuri, gustini. c.27 qua suis flentibus ac rogantibus, vt à Deo longiorem posceret vi-

tam, respondit: *Non sic vixi, ut pudeat me, inter vos, vivere: sed*

nec mori timeo, quia bonum Dominum habemus. Nempe, ad vtrumq;

paratus, noluit vitam precibus prorogare, vt eam, cum meliore

vita, commutaret.

IV.

Luc. 8. 5. Iestiam intulisse ijs, quos à morte ad vitam excitauit; vt cùm Ia-
Luc. 7. 11. ro principi Synagogę filiam, & viduę filium, ante ciuitatem Naim;
Ioan. 11. 43. ac sororibus fratrem Lazarum; illam domi & de lecto; illum fo-
Metth. 27. ris, & de capulo; istum in campis, & de sepulchro reddidit: item
53. quando monimenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum, qui dor-
mierant, surrexerunt. Tunc animæ horum excitatorum nondum

Dei visione fruebantur, facilè igitur vel è limbo Patrum, vel è Purgatorio, se ad corpus retrahi passæ sunt, vt vel hic satisfacere, vel merita sua possent accumulare. Quod etiam de ijs, qui in ve-
teri Testamento, reuixerunt, dici potest; & de ijs quoque, quos alij sancti, in nouo Testamento, precibus denuò animauerunt. Certè, quos constat, è Purgatorio rediisse, libenter, in hac vita longis annis varios labores ac cruciatus sustinuerunt, vt penas alterius vitæ exhauirarent. Nulli cœlo addicti in vitam mortalem sunt restituti. Ad paucos dies, immo horas his restitui, esset gra-
ue: & mallingen vtiq; denuò mori, quam consortio carere beatorū..

V.

Ex quibus omnibus duo deduco, Primum, posse, sine in-
iuria,